Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitu!
Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mesei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulu insertiunilorŭ: o seria garmondu pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifa și învoielă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anu 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 franci, pe șése luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentulu pentru Brașovu:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unŭ anu 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anu 12 fl. pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 bani.
Atâtu abonamentele câtu și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 153. Brașovŭ, Mercurĭ 13 (25) Iulie 1888.

Brașovŭ, 12 Iulie st. v. 1888.

Punctulŭ de culminațiune alŭ întrevederei din Petersburg a fostŭ fără îndoielă visita, ce a făcut'o împeratulŭ Wilhelm armatei rusescĭ întrunite în taběra dela Krasnoie-Selo și primirea lui acolo.

Onorurile cu carĭ fŭ întempinatŭ aicĭ împeratulŭ Wilhelm și dovedile de recunoscință și de simpatiă ce le-a datŭ acesta trupelorŭ rusescĭ cu ocasiunea marelui defileu, deși suntŭ obicĭnuite la asemenĭ marĭ parădĭ militare, mărturisescŭ în casulŭ de față totușĭ în modŭ deosebitŭ apropierea sěvêrșită între cele două marĭ imperii.

Se anunță, că împeratulŭ Wilhelm a agrăitŭ regimentele rusescĭ în limba rusescă și că aceste au rěspunsŭ cu urale nesfîrșite. După paradă s'a servitŭ unŭ dejunŭ în cortulŭ împěrătescŭ. Cu acéstă ocasiune Țarulŭ Alexandru a beutŭ unŭ paharŭ pentru prosperarea armatei germane, ér împeratulŭ Wilhelm a rěspunsŭ în limba rusescă bendŭ în sănătatea Țarului.

Asemenĭ asigurărĭ de simpatiă nu se schimbă între doi suveranĭ, când statele lorŭ suntŭ în ajunŭ de a încrucișa armele. Trebue sě admitemŭ dér, că celŭ puținŭ pentr'unŭ timpŭ órecare pericululŭ unui conflictŭ între Germania și Rusia este delăturatŭ prin pasulŭ întreprinsŭ de noulŭ împěratŭ germanŭ.

In articulii, prin carĭ foile rusescĭ au salutatŭ pe „óspele Țarului și alŭ poporului rusescŭ," se dă espresiune deosebită speranțelorŭ în susținerea păcii. „Intrevederea împěrațilorŭ, dice „Novosti" este o serbătóre a păcii, care face deocamdată finitŭ îngrijirei, de care au fostŭ cuprinse atâta timpŭ popórele Europei".

Décă este séu nu destulŭ de întemeiată acésta părere se va vedé în curêndŭ după întrevedere. Pentru momentŭ diplomația ruséscă póte fi mulțumită cu succesulŭ moralŭ ce l'a dobênditŭ prin visita împěratului Wilhelm. Rusiei îi este binevenitŭ, că Germania însășĭ a luatŭ inițiativa spre a delătură unŭ eventualŭ conflictŭ între puternicele împěrații nordice.

Foile rusescĭ mărturisescŭ acum, că Rusia are destulŭ lucru în interiorulŭ imperiului sěu, decâtŭ ca sě voiéscă a începe cu ușurință unŭ rěsboiu așa de înfricoșatŭ, cum ar fi acela cu Germania. Ceea ce-i dóre pe Rușĭ și ceea ce dorescŭ ei este, ca sě nu li sě răpéscă fructele câștigate în Orientŭ prin stăruințele lorŭ de o sută de anĭ. „Noui laurĭ", dice „Novosti" „nu ne trebuescŭ, dér resultatele atâtorŭ jertfe aduse de unŭ șirŭ de generațiunĭ trebue sě le păstrămŭ și în privința acésta nu putemŭ face nicĭ o concesiune".

Amŭ accentuatŭ la diferite ocasiunĭ, că este o adevěrată fatalitate pentru Europa, că cele două națiunĭ puternice și culte ale apusului suntŭ așa de îndușmănite între ele, încâtŭ Germania spre a se asigura în contra Franciei se vede silită a căuta amiciția Rusiei și a șĭ-o conserva póte pentr'unŭ mare prețŭ.

După tóte semnele prețulŭ acesta vorŭ fi concesiunile, ce i le va face Germania Rusiei în Orientŭ și se nasce întrebarea, décă aceste concesiunĭ vorŭ fi de natură a rěspândi îngrijirile popórelorŭ europene, orĭ din potrivă a le mărì.

Despre unŭ lucru nu mai încape adĭ îndoielă după enunciațiunile făcute de foile competente germane și rusescĭ. Dilele domnirei prințului de Coburg în Bulgaria suntŭ numěrate și din ceea ce se va întêmpla apoi cu acéstă țĕră se va cunósce mai bine pe ce se întemeiéză noua învoială între Germania și Rusia.

Se va vedé atuncĭ décă nu cumva prețulŭ nouei amiciție germano-ruse va fi multŭ mai mare, decâtŭ ca sě pótă fi purtatŭ în comunŭ și de ceilalțĭ aliațĭ ai Germaniei și décă în deosebĭ Austro-Ungaria va puté privi în liniște la viitórea acțiune orientală a Rusiei.

Ne tememŭ că „sěrbătórea de pace" din Peterburgŭ fórte puținŭ va contribui spre a delătura îngrijirile popórelorŭ europene. Aceste numai atuncĭ s'arŭ puté liniști, când pacea ce ar urma le-ar scăpa și de povara cea grea, ce trebue sě o pórte, când ădecă ar fi împreunată cu-o desarmare generală. Pănă când însě nu vorŭ înceta pregătirile de rěsboiu nicĭ îngrijirile nu vorŭ dispăré.

Sfințirea monumentului lui Aronŭ Pumnulŭ.

Cernăuțĭ, 17 Iulie.

Din tóte părțile Bucovinei Românii s'au adunatŭ erĭ, în 16 l. c., spre a serba memoria neuitatului profesorŭ Aronŭ Pumnulŭ, mortŭ în anulŭ 1866. Sânțirea monumentului sěu s'a făcutŭ după programă cu multă demnitate. La 9 ore diminéța a fostŭ mare „Te deum" în catedrală, unde a oficiatŭ P. S. S. archiepiscopulŭ *Dr. Silvestru Morariu Andrievicĭ*, fiindŭ asistatŭ de-o mulțime de preoțĭ.

Intre asistențĭ se vedeau domnii: consiliarŭ de Renney, care representa pe președintele țěrei, apoi Escelența Sa căpitanulŭ țěrei Br. Vasilco, căpitanii districtualĭ Br. Hurmuzachi și Balmoșŭ, consiliarulŭ dela curtea de apelŭ Pitey, deputații Lupulŭ și Dr. Tomasczuk, colonelulŭ Seracin, profesorĭ de universitate, amploiațĭ, advocațĭ etc.

Dintre deputațiunĭ erau de față corpulŭ profesoralŭ dela gimnasiulŭ superiorŭ din Cernăuțĭ, la care rěposatulŭ Pumnulŭ a fostŭ instructorŭ pănă la mórtea sa, scóla reală superióră gr. or., pedagogiulŭ de învěțătorĭ și învěțătóre, corpulŭ profesoralŭ alŭ gimnasiului superiorŭ gr. or. din Suceava, reuniunile române din Suceava în frunte cu profesorulŭ gimnasialŭ Kossovicĭ, comunitatea armenéscă orientală din Suceava, corpulŭ profesoralŭ alŭ gimnasiului superiorŭ din Rădăuțĭ, o mare mulțime de preoțĭ, reuniunile române din Cernăuțĭ „Armonia" și „Junimea" în corpore, scólele din suburbii, unŭ mare numěrŭ de dame și în urmă o mulțime de țěranĭ.

Archiepiscopulŭ ținù după serviciulŭ divinŭ o cuvêntare în memoria lui Pumnulŭ, arătândŭ virtuțile lui ca învěțătorŭ și binecuvêntândŭ memoria acestui bărbatŭ, care a deșteptatŭ consciința de sine în conaționalii sěi. In fine rugă Pré Sânția Sa pe toțĭ asistenții de a merge împreună cu dênsulŭ la loculŭ unde zacŭ osămintele lui Pumnulŭ. Astfeliu pornìră în ordine cu toții la cimitirŭ. Ajunșĭ aicea, onorațiorii luară locŭ sub unŭ baldachinŭ, ce era ridicatŭ față cu monumentulŭ, pe care străluceau minunatele cununĭ dedicate de „Societatea pentru cultura și literatura română" de „Societățile române din Suceava", de corpulŭ profesoralŭ alŭ gimnasiului, de reuniunile „Armonia", „Junimea", de profesorulŭ Sbiera etc.

După sfințirea monumentului ținù profesorulŭ *Ioanŭ Bumbacŭ* discursulŭ festivŭ. Cu cuvinte pline de însuflețire reamintì oratorulŭ evenimentele anului 1848 și pe bravii luptătorĭ de atuncĭ. Elŭ reamintì, cum contrarii națiunei române alungară din patria sa natală pe bărbatulŭ lealŭ și învěțatŭ, care a luptatŭ pentru libertatea și drepturile poporului românŭ, reamintì gloriósa di de 3 (15) Maiu 1848, când toțĭ, cu micŭ cu mare, preoții cu crucea'n frunte propověduiră și proclamară libertatea și independința națiunei române. Elŭ amintì în fine, că Pumnulŭ, refugiatŭ în Bucovina, fŭ primitŭ mai întăiu în sînulŭ nobilei și patrioticei familii Hurmuzachi, care a contribuitŭ așa de multŭ la înaintarea culturei române în Bucovina, și aicĭ îșĭ aflà unŭ sigurŭ adăpostŭ. Vorbitorulŭ amintì mai departe, câtŭ de multŭ a contribuitŭ Pumnulŭ prin neobosita sa activitate la redeșteptarea sentimentului naționalŭ între Românii Bucovinenĭ și încheià cu cuvintele „Prutule, care-țĭ împreunĭ valurile în Dunăre cu valurile celorlalțĭ frațĭ ai těi, mergĭ și spune fratelui těu Oltulŭ la a căruia țěrmurĭ născutu-s'a acela, a cărui scumpă memoriă o serbămŭ astădĭ prin ridicarea unui modestŭ monumentŭ, spune-i că și Românii din Bucovina sêmtŭ și cugetă totŭ așa, ca frații lorŭ dela Oltŭ."

Acestŭ discursŭ a fostŭ salutatŭ cu însuflețire de către auditorĭ. După aceea s'a cântatŭ unŭ imnŭ de C. Morariu de către societatea filarmonică „Armonia" prin care s'a încheiatŭ festivitatea în cimiteriu.

In după améda aceleiașĭ dile s'a continuatŭ serbarea în „sala Armoniei," éră séra scolarii de odinióră ai neuitatului Pumnulŭ s'au întrunitŭ, împreună cu unŭ mare numěrŭ de aderențĭ ai lui și au serbatŭ cu discursurĭ însuflețite memoria marelui dascalŭ românŭ.

„Revista Politică" din Suceava scrie, în ajunulŭ sfințirei monumentului lui Pumnulŭ, următórele:

„Astă-dĭ se serbează în Cernăuțĭ sfințirea monumentului ridicatŭ la mormêntulŭ lui Aronŭ Pumnulŭ. La acéstă serbare adevěratŭ națională ar trebui sě se înfățișeze fiecare Românŭ din Bucovina pentru a cinsti în semnŭ de recunoscință nisuințele nobile și desinteresate și munca neobosită a lui Pumnulŭ, care a desvoltat'o pentru redeșteptarea simțului și consciinței naționale a Româniloru din Bucovina. Părăsindŭ Ardealulŭ în urma prigonirilorŭ ungurescĭ, ne-a găsitŭ la sosirea sa în Bucovina într'o amorțeală națională perfectă. Limba românească era batjocurită de noi înșĭ-ne, pentru-că ni era rușine a o vorbi înaintea altora. Orientându-se despre starea nóstră națională, cunoscêndŭ lipsele nóstre, a începutŭ a lucra sprijinitŭ de familia Hurmuzachi, carea prin înfluința sa i-a procuratŭ postulŭ de profesorŭ la catedra pentru limba română înființată la gimnasiulŭ superiorŭ din Cernăuțĭ. Prin prelecțiunile sale, prin cărțile de cetire pe carĭ le-a redigiatŭ, a desvoltatŭ în noi iubirea pentru limba nóstră maternă și pentru istoria nóstră, despre carea pănă atuncĭ nu aveamŭ nicĭ o cunoscință. Ni aducemŭ aminte de pe timpulŭ studiilorŭ nóstre gimnasiale, cum tinerii îndemnațĭ prin escerptele publicate în „lepturarele" lui Pumnulŭ din „letopisițile țerii" studiau în întrunirĭ private istoria Românilorŭ nebăgată în sémă chiar nicĭ astădĭ la școlile existente.

Operile lui Pumnulŭ în presentŭ nu sunt de critică fără reservă acceptate, meritulŭ însě de a fi pusŭ fundamentŭ pentru studiulŭ limbei românescĭ în Bucovina nu îlŭ va tăgădui nime. Pe basa învěțăturilorŭ primite dela Pumnulŭ mulțĭ din învěțăceii lui au produsŭ în materia limbistică fructe roditóre recunoscute de sciința contimporană, alții însě proclamă ignorândŭ progresele sciinței limbistice, învěțăturile lui Pumnulŭ de adevěrurĭ nestrămutate; déră aceștia prin acésta vorŭ se acopere numai sterilitatea lorŭ proprie în materia acésta.

Ceea ce este necontestatŭ de nime, este înfluința lui Pumnulŭ, care a avut'o asupra desvoltării simțului naționalŭ la noi, Românii din Bucovina. Acéstă înfluință a esercitat'o vĕditŭ și în publicŭ și meritulŭ lui este cu atâtŭ mai mare, cu câtŭ a trăitŭ sub absolutismŭ și a avutŭ curajulŭ a lupta pentru poporulŭ sěu fiindŭ ca profesorŭ funcționariu alŭ statului.

Memoria lui Pumnulŭ, pentru a cărei serbare s'au întrunitŭ astădĭ Românii din tóte părțile Bucovinei, sě ni fiă învěțătură, cum unŭ singurŭ bărbatŭ, carele îșĭ dă silința sě cunóscă lipsele poporului séu, décă voiesce și are stăruință în voința sa, póte sě stăpânéscă tóte spiritele timpului sěu.

Acéstă observațiune n'a fostŭ nicĭ odată mai de actualitate decâtŭ acuma, când tótă viéța nóstră națională pe tóte terenurile se aflà într'o stare cu totulŭ marasmatică.

Dorimŭ ca memoria lui Pumnulŭ, a acestui bărbatŭ integru și patriotŭ, sě ne întórcă spiritele spre conlucrare unită și consciută pentru progresulŭ naționalŭ, căcĭ numai atuncĭ vomŭ dovedi, că prețuimŭ memoria lui, décă vomŭ urma exemplului muncei sale.

Bulgaria.

Lunile Augustŭ și Septemvre jócă în istoria Bulgariei celŭ mai însemnatŭ rolŭ. In Septemvre 1885 s'a făcutŭ revoluțiunea din Filipopolŭ, care a adusŭ cu sine unirea Rumeliei orientale cu Bulgaria; în Augustŭ 1886 prințulŭ Alexandru a fostŭ detronatŭ și depărtatŭ din țeră printr'o conjurațiune; în Augustŭ

1887 a venitŭ actualulŭ prinţŭ Ferdinand în Bulgaria.

Ar trebui sĕ fimŭ superstiţioşĭ — dice „N. fr. Presse“ — ca sĕ conchidemŭ din acésta că şi în Augustŭ şi Septemvre 1888 se va petrece în Bulgaria unŭ evenimentŭ decisivŭ istoricŭ; dér nu este superstiţiune decă luămŭ notiţă de semnele învederate, carĭ ne indică o fierbere ce esistă neîndoiosŭ în Bulgaria şi care şi pentru véra acésta face posibilă o schimbare decisivă. Se petrecŭ în Bulgaria lucrurĭ fórte curióse, pe carĭ mai aruncă şi întrevederea din Petersburgŭ o curiósă lumină.

De când s'a condamnatŭ majorulŭ Popow, care mai apoi a fostŭ agraţiatŭ, s'a făcutŭ o desbinare mare în ministeriu. Condamnarea oficerului meritatŭ alŭ armatei bulgare a înăspritŭ contrarietatea dintre membrii conservativĭ şi liberalĭ ai ministeriului şi principele Ferdinand este în fatala situaţiune de a face pe mijlocitorulŭ între consiliarii săi.

Prinţulŭ nu cuteză sĕ depărteze pe ministrulŭ-preşedinte Stambulov, căruia are a-i mulţămi tronulŭ; dér elŭ nu se póte lipsi nicĭ de acei membri conservativĭ ai ministerului, carĭ se opunŭ superiorităţii lui Stambulov, care este fără consideraţiă faţă cu ei. Căcĭ fundamentulŭ, pe care se baseză tronulŭ sĕu este unitatea partidelorŭ; elŭ n'are decâtŭ unŭ singurŭ sprijinŭ, unanimitatea Sobraniei, care prin alegerea lui i-a datŭ singurulŭ titlu de legitimare, la care se póte provoca. De aceea mijlocesce câtŭ póte spre a ţine laolaltă pe miniştri liberalĭ şi conservativĭ; petrece mai multŭ afară din capitală şi'şĭ amână sosirea în Sofia numai ca sĕ nu fiă silitŭ a lua o decisiune.

Intr'aceea însĕ Stambulov, ca sĕ nu fiă surprinsŭ de decisiune, caută a se apropia de cei nemulţămiţĭ de Karavelov şi de Zancov, partisanulŭ Rusiei. Maioritatea Sobraniei, pe care prinţulŭ stă sĕ o piérdă, Stambulov caută sĕ o câştige pentru sine chiar cu preţulŭ de a trece în tabĕra ruséscă apelândŭ la graţia Ţarului.

La acestŭ periculŭ se mai adauge unŭ altulŭ, care ameninţă Bulgaria. Cassele ţĕrii suntŭ sleite, resursele ei financiare începŭ a seca. Acésta este pentr'unŭ statŭ tinĕru, care trebue sĕ se păzéscă ca sĕ fiă asiguratŭ în contra orĭ-căror surprinderĭ, o mare calamitate, mai alesŭ când rublele rusescĭ se învértescŭ prin ţĕră. Prinţulŭ din bogăţiile sale proprie private a jertfitŭ multŭ, dér şi cea mai mare liberalitate îşĭ are marginea sa faţă cu poftele nesăţióse.

In fine s'a iscatŭ şi unŭ conflictŭ cu Porta, care póte sĕ devină fatală pentru Bulgaria, căcĭ dreptulŭ este pe partea Turciei. Sultanulŭ nu póte sĕ privéscă cu linisce şi indiferenţă, cum guvernulŭ bulgarŭ fără aprobarea sa ia în esploataţiune linia căii ferate Bellowa-Vacarel sub pretextulŭ, că siguranţa ei este ameninţată de bandele de hoţĭ muntenegrene. Guvernulŭ bulgarŭ n'a luatŭ la timpŭ mĕsurĭ, ca sĕ nu se ameninţe acéstă siguranţă; el este responsabilŭ decă la gura din Bellova patru persóne au fostŭ atacate de hoţĭ şi au fostŭ răpite şi duse de ei. Decă Bulgaria se reculege acum şi ia mĕsurĭ, ca sĕ nu se mai repeteze asemenĭ casurĭ, e lucru contra căruia nu se póte obiecta nimicŭ şi toţĭ ar fi aprobatŭ, decă guvernulŭ bulgarŭ s'ar fi mărginitŭ a aşeda posturĭ militare dealungulŭ drumului de ferŭ ameninţatŭ. Dér ca Bulgaria în modŭ arbitrarŭ sĕ ia esploatarea unei căi ferate, care nu este a ei, este unŭ actŭ alŭ forţii brutale, contra căruia este în dreptŭ Turcia a protesta. Acestŭ protestŭ însĕ póte sĕ devină tocmai acum fórte fatalŭ pentru Bulgaria.

Pentru prinţulŭ Ferdinandŭ şi pentru Bulgarĭ a fostŭ fórte favorabilŭ, că Sultanulŭ s'a folositŭ cu multă bunăvoinţă de drepturile sale suzerane şi s'a opusŭ cerinţelorŭ Rusiei de a păşi în modŭ bruscŭ şi aspru contra Bulgariei.

Decă acéstă bunăvoinţă ar înceta, în urma provocării bulgare, atuncĭ Bulgaria ar fi lipsită de unŭ sprijinŭ fórte preţiosŭ în lupta ei de independenţă.

Acum sĕ privimŭ acéstă situaţiune a Bulgariei în legătură cu întrevederea din Petersburgŭ şi cu aserţiunile organului bismarkianŭ asupra „ocupaţiunei Koburgului.“ E fórte probabilŭ, că de ocamdată nu se va face în capitala Rusiei o învoire decisivă cu privire la Bulgaria. Germania a sprijinitŭ cererea Rusiei de a se declara ilegalŭ guvernul actualŭ din Sofia, dér până acum s'a mulţumitŭ cu atâta. Decă guvernulŭ germanŭ cu ocasia întrevederei din Petersburgŭ ar vrea sĕ încerce ca pe calea mijlocirei sĕ dobândéscă concesiunĭ din partea Rusiei, atuncĭ timpulŭ este puţinŭ favorabilŭ pentru o asemenea încercare. Căcĭ semnele de adĭ trebue sĕ întăréscă pe Ruşĭ în credinţa, că Bulgarii înşişĭ suntŭ în ajunŭ de a mâna apa pe móra rusésca. De ce sĕ facă dér Rusia acum concesiunĭ? Tĕrêmulŭ în Bulgaria e subminatŭ şi sórtea ţĕrii va fi în curêndŭ cóptă, ca sĕmĕnăturile pentru secerătorŭ. Astfelŭ Rusia nu mai trebue sĕ aducă jertfe pentru amiciţia germanŭ în favórea aliaţilorŭ Germaniei. Bulgarii înşişĭ, cum se pare, se vorŭ arunca în braţele Ruşilorŭ spre peirea lorŭ.

Intêlnirea împĕraţilorŭ.

In 21 Iulie d. a. împĕratulŭ *Wilhelm* şi fratele sĕu prinţulŭ *Enricŭ* au visitatŭ pe regina Greciei şi pe marea ducesă Alexandra Iosefovna în Pavkosk. Acésta din urmă a petrecutŭ pe óspeţĭ până la gară unde erau mai multe musicĭ militare, carĭ au intonatŭ imnulŭ prusianŭ şi rusescŭ. Publiculŭ a primitŭ pe împĕratŭ cu entusiasmŭ.

Despre parada militară din *Krasnoie-Selo* se scrie între altele: La marşulŭ de paradă a atrasŭ deosebita atenţiune a împĕratului germanŭ brigada vênătorilorŭ de gardă prin ţinuta lorŭ voinicéscă şi pasulŭ lorŭ iute, precum şi convoiulŭ împĕratului sĕu prin fuga sa în carriere. Când a trecutŭ regimentulŭ de Wyborg, a căruia şefŭ este împĕratulŭ Germaniei, acesta mulţămi fiecărui batalionŭ în parte, dicêndŭ în limba rusésca: „Vĕ mulţămescŭ, bravii mei.“ După terminarea paradei mulţumi împĕratulŭ Wilhelm Ţarului pentru strălucitulŭ spectaculŭ strîngêndu-i mâna de repeţite orĭ.

Inainte de mâncare împĕratulŭ Wilhelm făcŭ cu vaporulŭ o escursiune pe insusele Newa şi pretutindenea a fostŭ salutatŭ cu entusiasmŭ de locuitorii vilelorŭ de acolo şi de spectatorii de pe podŭ.

In 22 Iulie a fostŭ serviciulŭ divinŭ în Peterhof; după aceea Majestăţile Lorŭ au luatŭ dejunulŭ pe bordulŭ corabiei „Hohenzollern“. Mai târdiu au mersŭ împreună sĕ vêdă corăbiile panţerate germane. Séra a fostŭ dineu de galā în castelulŭ dela Peterhof.

Impĕratulŭ Wilhelm a numitŭ pe marele duce Pavelŭ Alexandrovicĭ şefŭ alŭ regimentului de cuirassirĭ Nr. 6 din Brandenburgŭ şi a conferitŭ prefectului poliţiei din Petersburgŭ Gresser vulturulŭ roşu clasa I.

SCIRILE DILEI.

Se anunţă, că în anulŭ acesta se va face în diua de 18 Augustŭ, diua nascerei Majestăţii Sale, unŭ *avansamentŭ estraordinarŭ* în şirurile armatei comune. Pentru acestŭ avansamentŭ specialŭ suntŭ înscrişĭ vre-o 600 de căpitanĭ, locotenenţĭ, sublocotenenţĭ şi cadeţĭ locŭ-ţiitorĭ de oficerĭ, din tóte armele, elŭ se va face la iniţiativa personală a Majestăţii Sale în ajunulŭ jubileului de 40 de anĭ alŭ domnirei sale, ce se va serba la 2 Decemvre a. c.

***

Escelenţa sa d-lŭ comandantŭ de corpŭ din Ardélŭ br. de *Schönfeld* a datŭ alaltaerĭ în Sibiiu unŭ prândŭ în onórea generalului *Pencovicĭ*, a consiliarului reg. românŭ pentru regularea graniţei.

***

Duminecă în 22 Iulie a. c. *oficerii regimentului 2 de husarĭ* din Braşovŭ şi giurŭ întreprinseră călărĭ o escursiune din Rêşnovŭ preste munte la Sinaia. In Predealŭ se însoţi cu ei şi locotenentulŭ de dorobanţĭ staţionatŭ aicĭ şi ajunseră cu toţii în Sinaia la 11 óre, traversândŭ distanţa dela Rêşnovŭ în patru césurĭ. Timpulŭ fiindŭ frumosŭ, sosiră o mulţime de óspeţĭ din Bucurescĭ aşa că Sinaia înfăţişa unŭ măreţŭ tablou. Conducĕtorulŭ acestei escursiunĭ, locotenentŭ-colonelulŭ Br. *Fliesser* la 3 óre d. p. a fostŭ primitŭ de Maiestatea Sa în audienţă. La 6 óre călăreţii se reîntórseră şi la 10 óre séra o parte din ei, ce-şĭ luară drumulŭ preste Timişŭ, ajunseră în Braşovŭ. Putemŭ numi respectabilă acéstă escursiune, fiindcă unii călăreţĭ făcură 80, alţii până la 100 klm. La acéstă escursiune, afară de numitulŭ locotenentŭ-colonelŭ, luară parte căpitanii *Kaunz*, *Reimer*, *Hroch*, şi alţĭ locotenenţĭ şi sublocotenenţĭ ai regimentului.

***

Maiestatea Sa monarchulŭ a acordatŭ căpitanului Bucovinei *Br. Alesandru Vasilco* rangulŭ de *consiliarŭ secretŭ* (geheimer Rath).

***

In loculŭ baronului *Khun*, comandantulŭ corpului de armată din Gratz, se dice că va fi numitŭ generalulŭ br. *Schönfeld*, actualulŭ comandantŭ din Ardélŭ. La postulŭ acestuia, se dice, va fi chiămatŭ prinţulŭ *Croy*, generalŭ şi inspectorŭ de cavaleriă.

***

Trupele din corpulŭ de armată alŭ 4-lea dela Budapesta au primitŭ deja tóte *pusca cu repetiţiă Mannlicher* de calibrulŭ micŭ. Reserviştii se conchiamă acuma pentru a se esercita cu noua puşcă. In patru termine ei vorŭ fi conchiamaţĭ dearêndulŭ pe timpŭ de câte 7 dile, adecă la 9, 16 şi 24 Septemvre şi la 1 Octomvre a. c.

***

Se vorbesce, că *poliţia din Bucurescĭ* va primi o *organisaţiune militară*.

***

Unŭ *sergentŭ de poliţiă*, anume Iosifu Szekely, a scăpatŭ de mórte pe unŭ ţĕ-

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

Cântece poporale.

(Culese de *Iuliu Moldovanŭ*.)

Bădiţă, bădiţa meu
Ajungă-te dorulŭ meu
Unde-a fi loculŭ mai rĕu.
In mijloculŭ tĕrgului
Pe spatele murgului,
Murgulŭ sĕ se poticnéscă
Dreptŭ în capŭ sĕ te svêrléscă.
— Frundă verde şĭ-o nuia
Blăstĕmat'ai mândra mea,
Acuma sĕ blăstemŭ eu:
Sĕ te facă Dumnedeu
Sĕ şedĭ tótă diua 'n pragŭ
Cu aţa băgată 'n acŭ,
Niciodată sĕ nu 'npungĭ
Până nu suspinĭ şi plângĭ.
Frundă verde de păsulă
Asta încă nu'i destulă,
Ci sĕ-ţĭ iei o bâtă 'n mână
Şi sĕ te ducĭ la fântână
Anumĕrândŭ petrile
Rupêndu-ţĭ mărgelele;
Strîngêndu-ţĭ mărgelele
Sĕ'ţĭ rupĭ şi degetile
Nouĕ sute banĭ din pungă
La doftorĭ sĕ nu'ţĭ ajungă,
Şese boĭ ca păunii
Sĕ ţi-i mânce doftorii.

*

— Du-mĕ bade şi pe mine
Totŭ intr'o ţĕră cu tine;
De ţĭ-a fi bade ruşine
Fă-mĕ brîu pe lângă tine;
De ţĭ-a părea brêu greu
Fă-mĕ lumină de seu
Şi mĕ bagă 'n sînulŭ tĕu.
De-i vedé că mĕ topescŭ
Mĕ scóte din sînŭ afară
Şi mĕ fă una de ceră,
Că unde te-i însura
Eu mândru te-oiu lumina,
Streinii te-or întreba
Ce lumină îi asta?
Tu le-i spune bade-aşa:
Asta-i lumină de sĕu
Drăguţa din satulŭ meu,
Asta-i lumină de ceră
Drăguţa din a mea ţĕră.

*

Frundă verde fóiă lată
Bată-te bădiţă, bată
Ciarcănu de p'ângă lună
Şi credinţa mea cea bună,
Ciarcănu de p'ângă sóre
Şi credinţa mea cea mare;
Dragŭ mi-ai fostŭ ca inima
N'am credutŭ că mi-i lăsa.

*

Când m'ajunge dorŭ de ducă
Dealulŭ mi se face luncă,
Când m'ajunge dorŭ de mersŭ
Dealulŭ mi-se face şesŭ.

*

Aşa 'sŭ Dómne de streină
Ca firuţulŭ de neghină
Intr'unŭ mijlocŭ de ţarină.
Nicĭ aceea nu'i streină
Că stau douĕ 'ntr'o tulpină.

*

Sĕracŭ sufleţelulŭ meu
Multŭ e judecatŭ în rĕu,
Las' sĕ fiă judecatŭ
Bine că nu'i vinovatŭ.

*

Gura cântă că-i nebună
Inima-mĭ plânge de sună,
Gura cântă că-i buécă
Inima 'n mine se 'necă.

*

Urită mi-i lumea mie
Dragă la ce focŭ sĕ-mĭ fiă,
Dragă nu e nimenui
Decă nu-i pe voia lui.

*

Multŭ mĕ mirŭ eu de-alŭ meu bine
Unde-a mersŭ de nu mai vine,
Că la tĕrgŭ nu l'am vêndutŭ
La cârciumă nu l'am bĕutŭ,
Gândescĭ că n'am nicĭ avutŭ.

*

De-aşŭ sci maică c'aşŭ mori
Până-i veacu aşŭ totŭ hori;
Facere-aşŭ din diuă nopte
Şĭ-aşŭ hori până la mórte,
Facerea-şŭ din nópte di
Şĭ-aşŭ hori pân'aşŭ muri.

*

Străinu-sŭ înstrăinatŭ
Sĕrăcia mi-i fĕrtatŭ;
Mergŭ în lume după bine,
Vinŭ acasă n'am pe nime,
Cautŭ în tóte laturile
Nu vĕdŭ numai gardurile,
Umplu-mĭ ochii lacrimile;
Cautŭ în susŭ şi cautŭ în josŭ
Nu mai vĕdŭ precum a fostŭ.

*

Leliţă, leliţa mea
Aseră când însera
Eram la portiţa ta
Ascultândŭ pe maică-ta
Blăstĕmându-te pe tine
Pân'ce te iubescĭ cu mine.

*

Amu-i maică Joi séra
Mergŭ fetele cu furca.
Mere-aşŭ măicuţă şi eu
Dér mĕ temŭ de Dumnedeu
A călca cuvêntulŭ tĕu,
Că cuvêntulŭ maicii-i mare
De a-lŭ călca sub picióre.

*

De-arŭ avé pizmaşii modru
Face-m'arŭ cenuşe 'n codru.
De-arŭ avé pizmaşii rêndŭ
Face-m'arŭ cenuşe 'n vêntŭ.

*

Mândru-i codru şi 'mpănatŭ
Badea tênĕrŭ supĕratŭ,
Codru-i mândru şi 'nfrundiţŭ
Badea-i tênĕrŭ năcăjitŭ.

*

Pe de lature de satŭ
Mere-unŭ păunŭ rĕtezatŭ,
Dér nu-i păunŭ rĕtezatŭ
Ci-i bădiţa fermecatŭ.
Dér cine l'a fermecatŭ?....
Ia, mândruţa lui din satŭ
Cu trei macĭ din trei grădinĭ
Cu apă din trei fântânĭ.

ranŭ românŭ. care era sĕ se înece în Someşŭ.

***

Din Bulgaria se anunţă, că toţĭ *Bulgarii* carĭ petrecŭ în *străinătate* şi voiescŭ sĕ se reîntórcă în patriă trebue sĕ producă paşapórte visate de către agenţii bulgarĭ din ţĕrile, unde se află.

Corespondenţa „Gazetei Transilvaniei."

De lângă Tĕrgul-Mureşului, 20 Iul. 1888:

Stimate D-le Redactorŭ! Ungurii vrĕu sĕ ne maghiariseze cu orĭ ce preţŭ. Spre scopulŭ acesta au înfiinţatŭ mai anii trecuţĭ între altele o şcólă de statŭ şi în comuna Tirimia-mare din părţile acestea. Nu atâtŭ pentru Ungurĭ au înfiinţatŭ ei şcóla acésta, câtŭ mai vîrtosŭ pentru Românĭ, carĭ formézà contingentulŭ poporaţiunei din aceste părţĭ şi pe carĭ voiescŭ cu fierŭ şi focŭ sĕ-i maghiariseze. Şcóla de statŭ are 2 învĕţătorĭ bine plătiţĭ, dér ce folosŭ, că nu prea au pe cine sĕ instrueze. Făcut'au totŭ ce lĭ-a statŭ în putinţă, âmblat'au pe părinţĭ sĕ-i înşele şi amăgéscă, promiţĕndu-le scutirea de didactru, de tóte spesele dăscălescĭ şi alte „favorurĭ" posibile, dér, mulţămită lui Dumnedeu, poporulŭ nu numai că nu s'a lăsatŭ amăgitŭ, ci chiar din contră, pe când în anii de mai 'nainte şcóla ungurescă de statŭ era cercetată şi de vre-o 18 copii românĭ, pe atuncĭ în anulŭ acesta din urmă abia pe 4 copii de Românŭ i-au putută prinde în cursă.

In adevĕrŭ, lupta pentru susţinerea şcólei românescĭ e fórte grea, căcĭ şoviniştii maghiarisatorĭ, învĕţătorii şcólei de statŭ, umblă după poporŭ pe strade şi prin cârciume cu scopŭ ca sĕ-lŭ amăgéscă. In timpulŭ acesta însĕ puterea de resistenţă a poporului slăbesce în mĕsura progresivă în care crescŭ intrigile contrarilorŭ şi în care se îmulţescŭ sarcinele şi nĕcasurile lui. Poporulŭ nu vré sĕ se supună la o repartiţiă mai mare de 120 fl. pentru léfa învĕţătorului şi sub împrejurările actuale nu este consultŭ nicĭdecum a esercita forţă pentru a stórce de pe poporŭ o léfă mai mare. Mai târḑiu, după-ce poporulŭ va înţelege mai bine pericululŭ curselorŭ ce 'i se întindŭ, nu încape îndoélă, că va sistemisa elŭ de bună voiă, chiar şi cu periculŭ de a-şĭ risca totulŭ, o léfă corespundĕtóre pentru învĕţătorŭ. Dér ce va fi până atuncĭ? Décă a pututŭ resista cu atâta succesŭ şcóla română periculului ce-o ameninţă, mulţămită pentru acésta se datoresce mai vîrtosŭ autorităţilorŭ superióre confesionale, carĭ au binevoitŭ a acorda acestei şcóle unŭ ajutorŭ de 40 fl. la anŭ. Probabilŭ că de acestŭ ajutorŭ şi pe viitorŭ se va bucura numita şcólă, dér vorba e, că óre câte şcóle românescĭ se află în asemenea grele situaţiunĭ şi de unde li-se va puté acorda tuturorŭ acestorŭ şcóle ajutóre, dela carĭ în multe locurĭ e condiţionată esistenţa lorŭ?

Ce bine ar fi pentru noi în asemenea împrejurărĭ, décă s'ar realisa idea sulevată de preţuita nóstră „Gazetă" pentru a se înfiinţa o „*Reuniune şcolară românescă*," care sĕ se îngrijéscă de timpuriu de intemeiarea unui fondŭ pentru ajutorarea şcólelorŭ cădute în astfeliu de periculŭ! La iniţiativa şi îndemnulŭ unorŭ bărbaţĭ harnicĭ n'ar fi imposibilă înfiinţarea unui asemenea fondŭ, căcĭ poporulŭ bucurosŭ jertfesce din ceea ce are pentru scopurile naţionale românescĭ; mai grea este însĕ situaţiunea după ce inimicii noştri s'au vîrîtŭ între elŭ şi prin intrigĭ ne mai pomenite paraliseză activitatea conducĕtorilorŭ sĕi.

Ar fi bine dér sĕ se ia de timpuriu mĕsurile de precauţiune şi sĕ se asigure şcólele românescĭ prin întărirea posiţiei lorŭ materiale până când încă nu s'au înfiinţatŭ în comunele românescĭ şi şcóle de statŭ maghiarisătóre, carĭ altmintrelea se îmulţescŭ în modŭ inspăimêntătorŭ pentru noi ***

Din Bucovina.

O întêmpinare a archiducelui Rainer. Din incidentulŭ călĕtoriei Alteţei Sale archiducelui Rainer în Bucovina, 'i se scrie „Revistei politice":

In 24 Iunie st. nou scolarii dela scóla poporală din Bucşóia au arangiatŭ o petrecere cu musică sub conducerea învĕţătorului localŭ d-lŭ George Popadiucŭ. Sosindŭ în decursulŭ petrecerei scirea, că Alteţa Sa imperială archiducele Rainer are sĕ trécă cu trenulŭ prin Bucşóia spre Câmpulungŭ şi de aicĭ spre Transilvania, d-lŭ George *Sidorovicĭ*, preşedintele comitetului scolarŭ şi secretarŭ comunalŭ, a îndemnatŭ pe poporenĭ ca sĕ-lŭ întêmpine la gara din Frasinŭ. Nu multŭ după acéstă îndemnare, o mulţime de poporenĭ atâtŭ din Bucşóia câtŭ şi din Frasinŭ precum şi peste 100 scolarĭ, în frunte cu învĕţătorulŭ lorŭ se adunară la gara din Frasinŭ, unde se puseră cu toţii în rĕndŭ şi cu musica de a drépta.

Sosindŭ Alteţa Sa şi vĕḑêndŭ acéstă adunare, cum stĕtŭ trenulŭ, îndată a chematŭ din mijloculŭ mulţimei pe d-lŭ G Sidorovicĭ, care era decoratŭ cu medalia de resbelŭ, şi l'a întrebatŭ la care regimentŭ a servitŭ şi de când are medalia ce o pórtă?

Rĕspunḑêndŭ d-lŭ Sidorovicĭ, că o are de pe timpulŭ ocupării Bosniei şi că a servitŭ la reg. Nr. 41, Alteţa Sa dise: „*Regimentulŭ acesta a fostŭ totdeuna brav, soldaţii din care se compune au fostŭ totdeuna viteji.*" Apoi întrebândŭ: ce feliu de populaţiune locuesce în părţile acestea şi rĕspundêndu-i-se, că Românĭ, Alteţa Sa s'a bucuratŭ şi a îndatoritŭ pe d-lŭ Sidorovicĭ ca sĕ mulţămescă în numele sĕu tuturora pentru primirea ce i s'a făcutŭ. La pornirea trenului cu toţii, câţĭ erau de faţă, strigară „sĕ trăiéscă", éră musica a întonatŭ imnulŭ poporalŭ.

Serbarea la moştele S. Ioanŭ din Suceava. Această serbare s'a săvêrşitŭ şi în anulŭ acesta într'unŭ modŭ câtŭ se póte de strălucitŭ. I. P. S. S. Mitropolitulŭ Dr. Silvestru Morariu, asistat de d-lŭ archimandritŭ şi profesorŭ din Iaşĭ Dr. Cononŭ Aramescu, precum şi de un numĕrŭ fórte însemnatŭ de preoţĭ a celebratŭ s. liturgiă în biserica vechei metropolii din Suceava şi a eşitŭ apoi în procesiune splendidă cu sfântulŭ încungiurândŭ cea mai mare parte a oraşului. Multe mii de credincioşĭ din Bucovina, din România, din Transilvania, din Maramureşŭ şi din Galiţia forma cortegiulŭ măreţŭ alŭ sfântului, înaintea căruia păşia I. P. S. S. Mitropolitulŭ în vestminte strălucite archierescĭ cu Mitra pe capŭ, stropindŭ în drépta şi în stânga cu aghiasmă; ér înaintea Metropolitului unŭ lungŭ şirŭ de preoţĭ în haine sacerdotale, totŭ câte doi în rĕndŭ, forma începutulŭ grandiosului convoiu. Ordinea a fostŭ anulŭ acesta fórte mare, cu multŭ mai mare decâtŭ în anii trecuţĭ atâtŭ în mănăstire câtŭ şi în decursulŭ procesiunei — scrie „Rev. Pol."

Frecuenţa scólelorŭ din Cernăuţĭ. *Gimnasiulŭ superiorŭ c. r. din Cernăuţĭ* a fostŭ cercetatŭ la finea anului curent de 620 elevĭ, între carĭ 101 Românĭ, 338 Nemţĭ şi Evrei, 89 Rutenĭ, 87 Polonĭ, 5 Cehĭ. După religiune: 158 gr. or., 132 rom. cat. 46 gr. cat., 7 armeno-catolicĭ. 1 armeno-orientalŭ, 11 evangelicĭ şi 265 mosaicĭ. La institutŭ au funcţionatŭ: 1 directorŭ, 19 profesorĭ, 7 suplenţĭ, 3 învĕţătorĭ de ajutorŭ şi 10 învĕţătorĭ subsidiarĭ.

La *scóla reală superióră gr. or.* au fostŭ la finea anului scolarŭ 280 de elevĭ, între aceştia 14 Românĭ, 186 Nemţĭ şi Evrei, 9 Rutenĭ, 67 Polonĭ, 4 Cehĭ, 1 Armeanŭ şi 2 Ungurĭ. După religiune: 22 gr. or. 111 rom. cat., 4 gr. cat., 11 arm.-cat., 12 evangelicĭ şi 120 mosaicĭ.

La *Universitate* s'au aflatŭ cu finea semestrului alŭ doilea: 65 studenţĭ la facultatea teologică, 151 la facultatea juridică, 34 la facultatea filosofică.

Intêmplărĭ diferite.

A şésa căsătoriă. Unui ḑiarŭ din Timişóra 'i se comunică din comuna Cernedhaza, că unui ţeranŭ românŭ de acolo, în etate ca de vre-o 70 de anĭ, i-au muritŭ până acum 5 neveste. S'a căsĕtoritŭ acum a 6-a óră şi nu este eschisă nicĭ-decum probabilitatea, că va rĕmâne încă-odată vĕduvŭ, căcĭ se află încă în deplină sănĕtate şi putere. Prima-óră s'a căsĕtoritŭ în 1832, a 2-a oră în 1845, a 3-a oră în 1860, a 4-a oră în 1863, a 5-a oră în 1870. Dela 5 neveste a avutŭ 14 copii, dintre aceştia însĕ numai unulŭ se află în viéţă.

Concertŭ şi petrecerĭ.

Unŭ concertŭ şi petrecere de véră se va arangia prin subscrisulŭ comitetŭ, cu ocasiunea adunării gen. a Despărţămêntului XI alŭ „Associaţiunei transilvane" şi a „Reuniunei femeilorŭ române selagiane" în Domninŭ la 6 Augustŭ 1888 st. n. în favorulŭ „Reuniunei Femeilorŭ române din Selagiu".

Comitetulŭ arangiatorŭ: Demetriu Suciu, preşedinte; Georgiu Popŭ, secretarŭ; V. Gavrişiu şi J. Marcu, controlorĭ; Gavrilŭ Trifŭ, cassarŭ. Ambrosie Boithoru, Vasiliu Buteanu, Emilŭ Branu, Laurenţiu Branŭ, Gavrilŭ Berinde, Antoniu Cige, Demetriu Ciencu, Ioanŭ Getie, Alesandru Getie, Vasiliu Gyurko, Emilŭ Lemeny, Iónŭ Lengyelŭ, Sigismundŭ Lengyelŭ, Simeonŭ Meciu, Alesandru Micu, Augustinŭ Paulŭ, Mihaiu Popŭ de Basescĭ, Mihaiu Popŭ de Órtia, Ludovicŭ Popŭ, Ioanŭ Siavaniu, Aureliu Simonŭ, Iuliu Sabou, Stefanŭ Sabou, Nicolau Tincu, Vasiliu Vaida, Petru Vaida.

Inceputulŭ la 8 óre séra. Preţulŭ de întrare: pentru persónă 1 fl., pentru familiă 2 fl. 50 cr.

Despre încvartirare şi viptualii se va îngriji comitetulŭ arangiatorŭ. Participatorii suntŭ rugaţĭ a se insinua la presidiu (în Sz.-Cseh).

Tinerimea română din giurulŭ Monorului va arangia o Petrecere de véră în Monorŭ, Dumineca la 5 Augustŭ st. n. 1888 în grădina şcólei fundaţionale sub scutŭ de pânză.

Preţulŭ întrărei de persónă 80 cr. în familiă de persónă 60 cr. Venitulŭ curatŭ este destinatŭ în favorulŭ înfiinţândei şcóle de fetiţe din Monorŭ. — Inceputulŭ la 3 óre p. m.

Pentru comitetŭ: Simionŭ Beşianu, preşedinte. Drd. Aurelŭ Moldovanu, secretarŭ. Ionŭ Melianu, cassarŭ.

NB. Prea stimatele familii suntŭ avisate la provisiunea propriă. Ofertele marinimóse se vorŭ primi cu mulţămită şi se vorŭ chita pe cale diaristică.

DIVERSE.

Unŭ conte maghiarŭ păcălitŭ. Despre unŭ conte ungurescŭ fórte bogatŭ, care petrece mai cu sémă în Parisŭ, ḑiarele din străinătate naréză următórele: Contele cerù dela unŭ pictorŭ francesŭ sĕ mérgă cu elŭ în Ungaria pentru a'i zugrăvi de-arĕndulŭ toţĭ caii ce-i are elŭ mai plăcuţĭ. Contele promise pentru acésta pictorului spesele de călĕtoriă, provederea completă cu cele necesare pentru traiu şi pe lângă acésta câte 500 fl. pentru fiă-care tablou. Curêndŭ după acésta însĕ contelui 'i părù rĕu de promisiunea făcută şi voi sĕ-şĭ retragă cuvêntulŭ. Când pictorulŭ 'i presentă primulŭ desemnŭ contele îşĭ esprimă sub anumite pretexte nemulţămirea. Pictorulŭ însĕ direse tabloulŭ întru tóte după dorinţa contelui, aşa că acesta, ne mai sciindŭ ce vină sĕ-i bage, a trebuitŭ sĕ-lŭ priméscă şi sĕ-lŭ plătéscă. L'a şi plătitŭ, dér nu cu 500 fl., ci cu unŭ scăḑĕmêntŭ de 120 fl. ḑicêndŭ că pictorulŭ a întârḑiatŭ 4 ḑile cu lucrarea sa peste terminulŭ stabilitŭ şi din asta causă contele i-a subtrasŭ pentru menagiarea şi încuartirarea pictorului în castelulŭ sĕu câte 30 fl. pe ḑi, adecă pentru 4 ḑile 120 fl. Pictorulŭ s'a supĕratŭ; a părăsitŭ castelulŭ contelui, şĭ-a închiriatŭ cuartirŭ în unŭ orăşelŭ din apropiare şi de aci a intentatŭ procesŭ contra contelui. Pictorulŭ a câştigatŭ procesulŭ, contele fù condamnatŭ la plătirea sumei întregĭ a tabloului, adecă 500 fl., şi pe lângă acésta fù condamnatŭ la restituirea speselorŭ susţinerei pictorului pe o lună de ḑile, câtŭ a duratŭ procesulŭ, şi fiindcă contele la rêndulŭ sĕu socoti pictorului 30 fl. pe ḑi pentru susţinere, de aceea şi legea făcù asemenea şi astfelŭ trebui sĕ plătéscă pictorului pentru 30 de ḑile 900 fl.

Ora de deşteptare a păsĕrilorŭ. Unŭ observatorŭ, care are obiceiu sĕ se scóle fórte de diminéţă, a stabilitŭ órele la carĭ se deştéptă pasĕrile, dela 1 Maiu până în luna lui Augustŭ: Stîcletulŭ se deştéptă şi cântă la óra 1 şi jumătate dimineţa; ciocârlia cu capulŭ negru, către órele trei; prepeliţa între órele două şi jumătate până trei; mierla négră între órele trei şi jumătate şi órele patru; Vrabia între órele cincĭ şi cincĭ şi jumătate; piţigoiulŭ între órele cincĭ şi cincĭ şi jumătate. După aceste cifre, se vede că stîcletulŭ este celŭ mai matinalŭ, ér vrabia şi piţigoiulŭ cele mai leneşŭ dintre pasĕrĭ.

Posiţia unui Redactorŭ. Unŭ ḑiarŭ englesŭ descrie posiţia unui Redactorŭ astfelŭ: „Redactarea unui ḑiarŭ e fără îndoiélă o ocupaţiune fórte plăcută, ce face Redactorului multă onóre şi — bătaiă de capŭ. Décă ḑiarulŭ cuprinde pré multă politică, publiculŭ e nemulţumitŭ; décă însĕ cuprinde prea puţină, abonaţii se întrébă, că de ce dau ei banĭ pe unŭ ḑiarŭ sĕcŭ? Décă tiparulŭ e mĕruntŭ, lumea se vaietă, că îşĭ strică ochii; décă e mare, toţĭ ḑicŭ, că nu e vrednicŭ cuprinsulŭ ḑiarului de preţulŭ abonamentului. Décă atacă pe cineva, unulŭ varsă focŭ şi ceialalţĭ rîdŭ; décă însĕ manageazà pe unulŭ, toţĭ stau gata sĕ-ţĭ sară în capŭ şi te înjură. Décă laudă pe unii, suntemŭ parţialĭ, décă nu laudă pe nimenĭ, suntemŭ pesimiştĭ orĭ — érăşĭ parţialĭ. Scriemŭ unŭ articlu pentru dame, bărbaţii spunŭ, că ḑiarulŭ e pentru copii şi nu-lŭ prenumĕră; décă nu împlinimŭ şi dorinţele femeilorŭ, ele facŭ propagandă contra ḑiarului".

Unŭ copilŭ ce sta pe gândurĭ lângă légănulŭ fratelui sĕu mai micŭ, întrebă pe mamă-sa: „Spune-mĭ mamă, óre cine aduce pe copii cei micĭ? D-lŭ Doftorŭ? — „Da copilulŭ meu", ḑise mama. — „Şi de unde îi are elŭ?" — „Bunulŭ Dumneḑeu îi dă lui". „Da, acum înţelegŭ eu ḑise copilulŭ, când pruncii suntŭ de totŭ mititei bunulŭ Dumneḑeu îi dă Doftorului, când au crescutŭ însĕ marĭ atuncĭ Doftorulŭ îi dă lui Dumneḑeu înderĕtŭ.

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 22 Iulie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.70	Vênd.	8.74
Argintŭ românescŭ .	„	8.68	„	8.70
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.88	„	9.92
Lire turcescĭ . . .	„	11.20	„	11.24
Imperialĭ	„	10.20	„	10.24
Galbinĭ	„	5.88	„	5.91
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	117.—	„	118.
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			
Bonurĭ croato-slavone				104.—

Cursulŭ la bursa de Viena

din 23 Iulie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	102.65
Renta de hârtiă 5%	90.45
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	151.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	97.90
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	115.40
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.90
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.90
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.90
Bonurĭ rurale transilvane	104.30
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.88
Napoleon-d'orĭ	9.86
Mărcĭ 100 împ. germane	60.97½
Londra 10 Livres sterlinge	124.65
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	130.50
Renta de hârtiă austriacă	81.45
Renta de argintŭ austriacă	82.55
Renta de aurŭ austriacă	112.65
Losurĭ din 1860	139.75
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	874.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungur. .	307.—
Acţiunile băncei de creditŭ austr. .	310.30

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

☛ Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în tutungeria **I. Gross,** în librăria **Nicolae Ciurcu** și **Albrecht & Zillich.**

Sz. 45,485—1888.
IV-a

Hirdetmény.

A czukoradoról szóló 1888 évi XXIII t. cz. 65 és annak végrehajtása tárgyában kiadott utasitás 29 §-a alapján felhivatnak mindazok, kik 1888 évi augustus 1-só napján a répaczukor és minden hasonnemü czukor (nádczukor) termelvényekből 100 kilográmnál nagyobb készlettel birnak, miszerint annak tiszta sulyát, valamint a helyet és a helyiségeket, melyekben a czukorkészletet tartják 1888 évi augustus hó 1-étől számitott 3 nap alatt az állandó tartózkodás illetve iparüzlet helyiségére nézve iletékes pénzügyőri szakaszhoz irásban — 2 példányban — jelentsék be.

Üzlapok a bejelentésekhez jelzett szakasznál ivenként 2 krajczárral kaphatók.

Végül figyelmeztetnek, miszerint az emlitett bejelentés alapján a czukorkészletek hivatalosan megállapittatnak, azok azonban a tulajdonosok által nem adóztatandók meg.

A bejelentés elmulasztása valamint a helytelen bejelentés törvényszabta büntetést von maga után.

N.-Szeben, 1888 julius hó 19-én.

M. kir. Pénzügyigazgatóság.

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéța.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amedĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amedĭ
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amedĭ.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

Rugămŭ pe domnii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fâșia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.